

[Ole Bjørn Kraft.]

gerne og vanskeligt kunne gøre de nødvendige Afvigelser fra de almindelige Regler, som det ellers maa opretholde. Derfor er jeg altsaa i Princippet enig i, at der i Hjemmeværnets Ledelse maa være et klart og tydeligt civilt Element, ogsaa fordi vi jo ikke maa glemme, at Hjemmeværnet er Arvtager efter Modstandskampen, efter Frihedskæmperhæren. Det vilde være forkert, om man saa ganske bort herfra; jeg skal til sidst sige nogle yderligere Ord herom, her blot, at der maa bevares den nøjeste Forbindelse hermed. Saa vil man altid kunne diskutere, om det skal være under den ene eller anden Form. I Norge er der, som man ved, Raad og Udvalg i de forskellige Distrikter, som staaer til Raadighed for Hjemmeværnets Ledelse, og jeg tror, vi ogsaa maa indføre noget i den Retning. Der er allerede gjort en Begyndelse dertil; de Udvalg, der med Amtmanden i Spidsen skal vurdere de frivillige, kunde maaske yderligere faa tildelt den Opgave lokalt at formidle det Samarbejde, som maa være nødvendigt, saaledes at vi kan se en hel Kommune, en hel Egn med alt, hvad den har, være i Stand til at gøre Forsøg paa at løse de Opgaver, der ligger for. Men jeg tror, det er nødvendigt, at man samtidig under den ene eller anden Form faar dette civile Element repræsenteret i den øverste Ledelse.

Om Uddannelsen skal jeg i Dag kun sige, at Bestemmelsen i § 18, hvor det utrykkeligt fastslaas, at efter Grunduddannelsen maa den aarlige Uddannelse kun omfatte 24 Timer, er en Sag, som vi meget ønsker at drøfte. Jeg er enig i den Betragtning, at der maa ikke lægges for store Byrder paa Hjemmeværnsfolkene, men om det er rigtigt ligefrem paa denne Maade at fastslaa, at Uddannelsen ikke maa gaa ud over 24 Timer i Løbet af et Aar, eller 2 Timer om Maanedagen, forekommer mig at være tvivlsomt.

Et af de Problemer, der vil melde sig, naar denne Ordning skal føres ud i Livet, er Vaabenspørgsmaalet. Det er ikke løst endnu, Regeringen har ikke haft Mulighed for at løse det endnu, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, at man fra Regeringens Side undersøger alle Muligheder, som maatte foreligge. De amerikanske Muligheder har jo været omtalt tidligere; jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at der maaske var en Mulighed i Schweiz, og henstille til Regeringen at lade sine sagkyndige, sine Ekspertes undersøge, hvilke Muligheder der her maatte foreligge, om det dog, naar vi har de Vanske-

ligheder, vi har, ikke var gørligt herfra at hente nogle af de Vaaben, som Hjemmeværnet kan faa Brug for.

I Lovforslagets § 20 fastslaas det, at der kan etableres et Samarbejde med frivillige Organisationer, naar de bestaar af Kvinder. Jeg er enig i den Betragtning, at der ikke skal oprettes nye frivillige Korps; der kan muligvis være et eller andet Omraade, hvor en eller anden Organisation kan knyttes til Hjemmeværnet, men i Princippet er jeg enig med Forsvarsministeren i, at nye frivillige Korps ikke skal dannes, det hele maa nu koncentreres omkring Hjemmeværnet. Men jeg er særdeles veltillfreds med, at § 20 er blevet indsat i Lovforslaget, saaledes at de Kvindeorganisationer, der længe har haft det Maal for Øje at kunne nyttiggøre deres Gerning i Samarbejde med det danske Forsvar, nu faar en Mulighed derfor, og jeg gaar ud fra som en given Ting, at Forsvarsministeren er indstillet paa, saa snart Ordningen gennemføres, at optage Forhandlinger og slutte Overenskomster med disse Organisationer, saaledes at de kan faa Lov til her frivilligt at gøre en Indsats; jeg tror, det er overordentlig vigtigt, baade for saa vidt angaar Tilknytning til Hjemmeværnet, men i øvrigt ogsaa hvad angaar Tilknytning til den regulære Hær til sin Tid. Baaede i Finland og England har vi set, hvilken stor Nytte Kvinderne har kunnet gøre, en Nytte, som bl. a. har medført, at mange Mænd er blevet frigivet til andet Arbejde, fordi Kvinderne har været i Stand til at erstatte dem. Som det allerede er nævnt her under Forhandlingerne, er der endogsaa Omraader, hvor vi ved, at Kvinderne har ganske særlige Forudsætninger for at løse de Spørgsmaal, der ligger for. Jeg vil gerne takke for denne Paragraf og haaber paa, at der maa komme noget godt og lykkeligt ud af den, og at Staten ogsaa vil være rede til at yde de økonomiske Bidrag, som vil være nødvendige, for at Sagen kan faa den rette Løsning; men saa vidt jeg kan se paa det Budgetforslag, som følger med Lovforslaget, skulde der jo ogsaa være Midler til Raadighed dertil.

Til sidst vil jeg blot sige dette, som jeg allerede har strejft, at denne Hjemmeværnsordning er jo udsprunget af Frihedskampen, udsprunget af Modstandshæren. Den Aand, som beherskede denne Del af det danske Folk, er blevet ført videre gennem Hjemmeværnsforeningerne, og den maa og skal nu føres videre i selve det lovfæstede Hjemmeværn. Vi maa ikke slippe denne Forbindelse. Den kan blive en Ansporing og et Maal for Hjemmeværnets Kvinder og